

זוכה שכמאה עוד לא ראתה שבי-ציון של דליה

השיגעון החדש: לחשוף ולהישאר לבושה

היו בסכנה!
כשנשאלה באם דבר זה לא היה חלק ממסע הפירסום לסרט אותו הסריטה, ענתה: "כמעט נשרפתי חיים. שכבתי במיטתי וקראתי את התסריט. הסיגריה שלי גרמה לדליקה. בכלל, מה אני ז'אן דארק? מה פתאום שאשרוף את עצמי בכונה?"
כאשר נשאלה דליה אם לקידום הקריירה שלה היא מוכנה להצטלם צילומי עירום, ענתה בזעם: "פעם עשיתי שגיאה ולמדתי ממנה שרק פרות מראות את מה שיש להן או אין להן."

ארץ. יש בו פשטות וטבעיות כובשות לב."

★ ★ ★ רק פרות מראות

לפני כשלושה שבועות פורסמו בהבי לטה, בכל עיתוני העולם, תמונותיה של דליה הזוהרת, כשהיא ניצבת מעל תילי אפר של מה שהיה קרוי השיגה שלה, בסרט האחרון אותו הסריטה.
התמונה לוותה בכותרות צעקניות: "דליה ניצלה משריפה!" "חייה של דליה לביא

הם נתנו לי לקרוא את ספרו של יגאל תמר אשת ער. לא דיברנו על שום תוכנית ממ שית בקשר לזה."
עד כאן סיפורה של דליה.
מתברר שדליה לביא, המקבלת מאה אלף דולר עבור סרט, מוכנה לעשות הנחה של עשרים וחמישה אחוז לסרט ישראלי. אבל בשבעים וחמישה אחוז שנשארו עושים ב- ארץ בדרך כלל סרט שלם, כולל משכורות לשחקנים, לצלמים, לטכנאים וכו'.

★ ★ ★ נשיקות של אנשים קטנים

משיכה דליה לספר על חתיות חייה: "העיתונאים הגרמניים הם הבלופרים הגדולים ביותר בעולם. הם מוצצים את ה סיפורים שלהם מהאצבע הקטנה, ואחר-כך יוצא מזה סיפור שאינו דומה בכלל ל- מציאות."

"זה לא היה מרגיו אותי כלל, אילולא העובדה שלפעמים אני היא הנפגעת מכך."

"בעיתון גרמני התפרסמה לא מזמן כתבה תחת הכותרת: אנשים קטנים אינם יכולים לנשק אותי. היה שם סיפור על ראיון איתי, ובו כאילו סיפרתי שבני זוגי בסרט נאלצים לעמוד על ערימת ספרים כדי להגיע אל פני בשעת הצילומים."

"זהו שטות איומה. מעולם לא נתתי ראיון כזה ומעולם לא אמרתי את הדברים האלה. בכלל, יש בקולנוע נשים יותר גבריות ממני. אם סופיה לורן שיחקה בנער על הדולפין עם אלמן, שהיא בגובה של מטר חמישים וחמש, או גם אני יכולה ל- שחק. בסרט האחרון שלי שיחקתי לצידו של פיטר אוטול, והוא יותר גבוה ממני ב- שני ראשים."

"אומרים על פיטר אוטול שהוא מנהל רומן עם רומי שניידר, ושבלילה עזב את אשתו וילדיו. זה גם כן לוקש עיתונאי. פגשתי אותו עכשיו בלונדון עם אשתו. הוא לא יעזוב אותה כל כך מהר. הוא מאוד אוהב אותה."

"כשפגשתי אותו, הייתי עם ג'ון סולי- באן. ג'ון נראה כמו אחד מהנוער שלנו. לא נוער הזהב אלא הנוער הצברי האמיתי, זה שאני מכירה מהומנים בהן חייתי ב-

ל הרצפה, יחד עם השמלה הארוכה שלי. זה היה שלא הירפה ממני. ריצ'ארד ברוק, שעמד משמאלי, מכנסים. פיטר אוטול, שעמד מימיני, עשה בשכל: שתכר, כמו לוט. כשסוף-סוף הגיעה המלכה, נעמדו יתר אני לא זוכרת."

נימרו עלי בארץ כאילו נתתי לארסי הקודם, ז'אן-כמתנת-פרידה. זוהי שטות איומה. מה אני, זקנה מחלקת מתנות לבחורים צעירים? אני עוד צעירה, דוע שאני לא נותנת ולא מקבלת מתנות. זי האחרון ביקרו אצלי יגאל מוסנוזן וחיים טופול."

בת הכפר חזרה

בשמותיהם ותושבי המקום מתייחסים אליה ביחס טבעי ושקט. במשך תקופת שהותה הקצרה בארץ ניסתה דליה להפוך גם את ארוסה, במאי הסרטים ג'ון סוליבאן, לבן בית במקום.

למרות היעדרות של שנה מהארץ נשארה דליה בת בית במקום הולדתה בשבי ציון. היא מכירה את כל ילדי המושבה

לבושת בוקר נוספת אותה מזגימה דליה. תלבושת זו כת משלושה חלקים, עשויה מצמר בצבע דובדבן. היא כשנשאלה דליה למחר ענתה: "מי זוכר מחירי?"